

Aigua a la casa. La finestra que dona al pou.

CAN TURELL, RECORDS

Hi trobo la Brígida i el Manel. Ja no hi ha el bestiar que uns anys hi havia, ni es mouen per la pagesia, el carro, el farratge, les vaques. S'han anat fent grans i la vida té altres solucions que abans no tenia. Els anys són un regal, quan els tenim són satisfacció; però són feixucs, quants més, més pesen.

Parlem de la família. Els Turell vindrien a Santa Eulàlia a mitjans del segle passat. El cognom no és freqüent. Saben que són originaris de Sant Feliu del Racó, un poblet prop de Castellar del Vallès, llavors petit i pagès, ara engrandit per torres i estiueig. En certa ocasió coincidiren amb veïns, fa anys, s'anomenaren i saberen que hi havia Turells, nom conegut allà. Si són parents, almenys els separen quatre o cinc generacions.

No en coneixen d'altres, fora la família. Una curiositat: quan tallaven els plata-ners per les vores de Cardedeu, la casualitat els feu saber que l'enginyer forestal encarregat es deia Turell... potser eren parents. Res en saben.